



ЧУДНАТА ПЪСЕНЬ

Какво ли тамъ така приятно пѣе?
Дали е птичка или е щурче?
Послушайте!... Туй птиченце не ще е,
ни весело щурче —
звъни звънче.

Разнася се далече бодра пѣсень —
надъ ниви, надъ ливади, надъ села
и весело звучи срѣдъ златна есень
надъ ниви и села:
„Ела! Ела!“

И ето ги — усмихнати, щастливи —
запжтватъ се въ училище деца;
раздѣлятъ се съ лозя, стада и ниви.
На хиляди деца
туптятъ сърдца.

Звънчето тукъ за другъ ви трудъ събира.
Трудътъ открива равенъ пжтъ навредъ —
предъ насъ животътъ свѣтълъ се намира,
успѣвайте навредъ!
Деца, напредъ!

Георги Владимировъ